

स्विष्टकृत् होत्रे मानुषाय यशः इन्द्रियमूर्तमन्नमपचितिं पूजां स्वधां पित्र्यमन्नं दधत् ददातु नकारश्चार्थः । वसुवननाय वसुधानाय च देवा व्यत्तु हविरदत्तु मनुष्यहोतर्यज्ञ ॥ ५८ ॥

अग्निमद्य होतारमवृणीतायं यज्ञमानः पचन्पक्तीः पचन्पुरोडाशान्वध्नश्चिभ्यां हागं सरस्वत्यै मेषमिन्द्राय ऋषभं सुन्वन्नश्चिभ्यां सरस्वत्या इन्द्राय सुत्राम्णो सुरासोमान् (19.) ॥ ५९ ॥

का° [११.७.१०.] अग्निमद्येति सूक्तवाकप्रैषः । अग्निमद्य होतारमित्यादिः (20.) सूक्ता ब्रूहीत्यन्तः कण्डिकात्रयात्मकः सूक्तवाके प्रैषो भवति ॥ लिङ्गोक्तदेवतः प्रैषः प्रथमा अष्टिः द्वितीया धृतिः तृतीया विकृतिः । अयं यज्ञमानोऽद्य अग्निं होतारमवृणीत वृतवान् वृणातेर्लङ् किं कुर्वन् पक्तीः (21.) पक्तव्यानि हवींषि पचन् सामान्येनोक्ता विशेषमाह पुरोडाशान्यचन् अश्चिभ्यामश्चिनोरर्थे हागं बध्नन् यूषे इति शेषः सरस्वत्यै मेषं बध्नन् इन्द्राय ऋषभं च बध्नन् तथा अश्चिभ्यां सरस्वत्यै सुत्राम्णो रक्षकाय इन्द्राय च सुरासोमान्सुन्वन् अग्निमवृणीत ॥ ५९ ॥

सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिर्भवदश्चिभ्यां हागेन सरस्वत्यै मेषेणोन्द्राय ऋषभेणाक्षस्तान्मेदस्तः प्रति पचतागृभीषतावीवृधन्त पुरोडाशैरपूरुश्चिना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा सुरासोमान् ॥ ६० ॥

अद्य वनस्पतिर्देवः हागेन कृत्वा अश्चिभ्यां सूपस्था अभवत् सुष्ठु उपतिष्ठते सेवते सूपस्थाः (22.) हागेनाश्चिनोः सेवां चकारेत्यर्थः मेषेण सरस्वत्यै सूपस्था अभवत् ऋषभेण इन्द्राय सूपस्था अभवत् वनस्पतिना हागमेष ऋषभैरश्व्यादीनामुपस्थानं कृतम् । तत्कथं ज्ञायते तत्राह अश्व्यादयो मेदस्तः मेदो वपामारभ्य तान् हागादीन् अक्षन् अभक्षयन् । पुनः पचता पच्यन्ते तानि पचता पचतानि पक्वानि अवदानानि प्रत्यगृभीषत प्रत्यगृह्णन् पचतेर्मृदशियजिपर्विपच्यमितमिनमिदुर्येभ्योऽतजिति [उष्ण° ३.१०१.] अतश्चप्रत्ययः भूतेऽपि दृश्यन्तेऽइति [पा° ३.३.२.] वचनाद्भूतेऽपि द्रष्टव्यः विभक्तेराकारः । पुनस्ते पुरोडाशैरवीवृधन्त ऐधन् ।